

லலித் மற்றும் குகனை விடுதலை செய்! கடத்தல்கள் - படுகொலைகளை எதிர்ப்போம்!

இற்றைக்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர், 2011 டிசம்பர் 9ம் திகதி பின்னேரம் லலித் மற்றும் குகன் ஆகியோர் யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து கடத்தப்பட்டார்கள். மோட்டார் சைக்கிளில் பயணம் செய்த அந்த இருவரும் வேனில் வந்தவர்தகனால் கடத்தப்பட்டதாக தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. அவர்களை கடத்தியவர் யார் என்பது இரகசியமல்ல. கடத்தப்பட ஒருவரத்தில் நடைபெற்ற ஊடக சந்திப்பின்போது அமைச்சரவையின் ஊடகப் பேச்சாளர் கெஹலிய ரம்புக்வேல்ல அவர்கள் இருவரும் மீண்டும் வருவார்கள் என்று கூறியதிலிருந்து அவர்களை கடத்தியவர்கள் யாரென்பது தெரிகிறது. கடத்தப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் கடந்த நிலையில் அவர்களை விடுதலை செய்யுமாறு தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் குரல் எழுப்பப்பட்ட போதிலும் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகவே இருக்கின்றது. அவர்கள் கடத்தப்பட்டது மனித உரிமைகள் தினத்தில் என்பதனால், எமது நாட்டின் மனித உரிமையைப் பற்றிய, வாழும் உரிமையைப் பற்றிய ஒரு சித்திரத்தை வரைந்து கொள்வது இலகுவாகும். மக்கள் போராட்ட இயக்கத்தின் செயற்பாட்டாளர்களாக வடக்கில் அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்தபோதே அவர்கள் கடத்தப்பட்டார்கள்.

கடத்தப்படுதல், காணாமலாக்கப்படுதல், கொலை செய்யப்படுதல், சித்திவதைக்கு உள்ளாக்கப்படுதல் போன்றவற்றின் நீட்சியாகவே இவ்வாறு லலித் மற்றும் குகன் கடத்தப்பட்டார்கள். எமது நாட்டின் வரலாற்றில் காலத்துக்குக் காலம் பெரும்பாலான மனிதர்கள் கடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். லலித்-குகன் கடத்தப்பட்டமை வடக்கு யுத்தத்தின் ஒரு நீட்சியேயாகும். யுத்தத்தின் பின்னர் அவர்கள் கடத்தப்பட்ட பின்னரும், மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சி வடக்கு மக்கள் மீது இராணுவ பலத்தை பிரயோகித்து வருவது எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த இராணுவ பலத்திற்கு மக்கள் பலத்தால் சவால் விட்டதினால்தான் அவர்கள் கடத்தப்பட்டார்கள் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். யுத்தம் என்பது இலங்கை முதலாளித்துவ இனவாத அரசியலின் விளைவு தான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயமாகும். பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள், இன அடிப்படையில் போராடிய பல்வேறு அமைப்புகள், அதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அரசியல் அமைப்புகள், பல்வேறு பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச அரசியல் சக்திகள் இதற்கு பொறுப்புக் கூற வேண்டுமென்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அதோடு, அரசியல் அறிவும் சிந்தனையும் ஓரளவாவது பெற்றிருந்த இலங்கை மக்கள் உட்பட நாங்களும் இந்த அழிவை தடுப்பதற்குத் தேவையான தலையீட்டை செய்திருக்கின்றோமா என்ற கேள்வியும் இதன்போது எழுகின்றது. அந்த அரசியல் மனச்சாட்சியை தட்டிப்பார்க்கும் போது, லலித் மற்றும் குகனை இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் நடந்த தவறுகளுக்காக தமது வாழ்க்கையினால் ஈடு செலுத்த நேர்ந்த சமுதாயத்தில், ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களில் இருவராக அறிந்துக் கொள்வதில் தவறேதும் இருக்க முடியாது,

என்றாலும், அவ்வாறு கடத்தப்பட்ட, படுகொலை செய்யப்பட்ட வடக்கின் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் லலித் மற்றும் குகனிடம் மாத்திரம் ஒரு சிறப்பு இருந்தது. அதுதான் அவர்கள் செய்த அரசியல். வரலாற்றில் செய்த அரசியல் தவறுகளுக்காக ஈடு செலுத்தும் பரம்பரையின் உறுப்பினர்களான அவர்கள், தவறான அரசியல் வரலாற்றை திருத்தி எழுதும் பணியிலேயே

ஈடுபட்டார்கள். அரசியல் காரணங்களினால் துன்பப்படும் சமூகத்தின் முன்னால், தவறுகளை திருத்துவதற்கான அரசியலையே கையாண்டார்கள். அது, ஆளும் வர்க்கத்தினதும், அதன் நிகழ்கால ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான போனபாட் ஆட்சியின் அனைத்து இனவாதிகளினதும் அரசியலுக்கு சவால் விடும் அரசியலாகும். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் யுத்தத்தை காரணமாக வைத்து அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டதையும், அந்தப் பிரச்சினைக்கு உண்மையான தீர்வு அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினதும் ஒன்றிணைந்த போராட்டத்திற்குள்ளேயே இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அப்படியான அரசியலைத்தான் அவர்கள் செய்தார்கள். லலித் கொழும்பிலிருந்து, தான் செய்த தொழிலையும் கைவிட்டு முழுநேர அரசியல் செயற்பாட்டாளராக வடக்கிற்கு சென்றார். அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினதும் ஒன்றிணைவுக்காக, ஒற்றுமைக்காக, ஒன்றிணைந்த போராட்டத்திற்கான செய்தியையும் எடுத்துக்கொண்டே அவர் அங்கு சென்றார். குகன் வடக்கில் பிறந்து இனவாத அழிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரச்சினையை உணர்ந்தவராக, ஆனாலும், பிரச்சினைக்கு தீர்வு இனவாதமல்ல என்பதை புரிந்துக் கொண்டவராக இடதுசாரிய அரசியலுக்குள் நுழைந்தவராவார்.

அவர்கள் இருவரும் அந்த பயங்கர யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட அழிவைக் குறித்தும், அதனால் காயம் பட்ட இதயங்களின் வேதனை குறித்தும் ஒட்டு மொத்த சமூகத்தையும் உணர வைத்த ஊடகங்களாகவே செயற்பட்டார்கள். அதேபோன்று அப்படியான அழிவு மீளவும் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கான புதிய அரசியல் செய்தியையும் வடக்கிற்கு எடுத்துச் சென்ற செயல் வீரர்களாவார்கள். ஆளும் வர்க்கத்தின் பிரபல உபாயமாக இருப்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை இன, மத மற்றும் ஏனைய அனைத்து வரம்புகளுக்குள்ளும் அடைத்து வைக்கும் அரசியலாகும். ஒடுக்கப்பட்டோரின் ஒற்றுமை, ஐக்கியத்திற்கான போராட்டம் அவர்களது அழிவுக்கு வழிசமைக்கும் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும். லலித் மற்றும் குகனை மெளனிகளாக்க முயற்சித்ததும் அதற்காகத்தான். தமது சுய கருத்தின் காரணமாக மனிதர்களை கடத்துவதற்கு, காணாமலாக்குவதற்கு, சித்திரவதை செய்வதற்கு, படுகொலை செய்வதற்கு ஆட்படும் வரலாற்றை முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். அதனை வலுவேற்றுவதற்காக லலித் குகன் தேர்ந்தெடுத்த அரசியல் பாதையைத் தவிர வேறு பாதை கிடையாது, அது உண்மையாகவே இடதுசாரிய அரசியலாகும். மிகச் சரியாக சொல்வதாயிருந்தால், பாட்டாளி வர்க்க அரசியலாகும். இதற்கு சரியான பதில் அங்குதான் இருக்கின்றது. இந்த அழிவுக்கு எதிராக மெளனத்தைக் களைக்க வேண்டும். அதற்காக எங்கள் அனைவரினதும் குரலை, கரங்களை ஒன்று சேர்க்க வேண்டியுள்ளது.

- ☞ ஆம் நாங்கள் ஒன்றாக குரலெழுப்புவோம், இந்த அழிவை நிறுத்துவோம்!
- ☞ லலித் மற்றும் குகனை உடன் விடுதலை செய்!
- ☞ கடத்தல்களை - படுகொலைகளை எதிர்ப்போம்!
- ☞ காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய அனைத்து தகவல்களையும் உடன் வெளியிடு!
- ☞ அனைத்து இனவாதங்களுக்கும் எதிரான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஒற்றுமைக்காக ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் ஒன்றிணைந்த போராட்டத்தின் மீது நம்பிக்கை வைப்போம்!

முன்னிலை சோஷலிஸ கட்சி

185/2 A, எபிட்டமுல்ல பாதை, பிடகோட்டை

2013.12.08

(வாசித்துவிட்டு தயவு செய்து மற்றவருக்கு கொடுக்கவும்)

ලලිත් සහ කුගන් නිදහස් කරනු!

පැහැර ගැනීම් - සාහනවලට එරෙහි වෙමු!

මීට වසර දෙකකට පෙර, 2011 දෙසැම්බර් 9 වැනිදා පස්වරුවේ ලලිත් සහ කුගන් යාපනයේදී පැහැර ගැනීමට ලක් විය. යතුරු පැදියෙන් ගමන් කරමින් සිටි ඔවුන් දෙදෙනා වැන රියකින් පැමිණ පැහැර ගත් බවට තොරතුරු ලැබී ඇත. ඔවුන් පැහැර ගත්තේ කවුද යන්න තවදුරටත් රහස්‍ය නොවේ. පැහැර ගැනීම් සිදුවී සතියක් තුළ පැවැත් වූ මාධ්‍ය හමුවකදී කැබිනට් මාධ්‍ය ප්‍රකාශකවරයා ඔවුන් දෙදෙනා නැවත පැමිණෙනු ඇතැයි පැවසීම හොරාට කලින් කෙසෙල් කැන වැට පැනීමක් නොවේද? වසර දෙකක් ගතවූ මුත් දේශීයවත්, ජාත්‍යන්තරවත් ඔවුන් නිදහස් කරන ලෙස නැගුණු හඩට බිහිරි කන් ඇතිව සිටින පාලකයන් තවමත් ඔවුන් දෙදෙනා අපට ලබා දී නැත. ඔවුන් පැහැර ගනු ලැබුවේ ලෝක මානව හිමිකම් දිනය යැයි නම් කර ඇති දිනයක මුව විටෙහි වීම, අපේ රටේ මානව හිමිකම් ගැන, ජීවත්වීමේ අයිතිය ගැන ඇති තත්වය ගැන විනයක් ඇද ගැනීමට ප්‍රමාණවත්ය. ඔවුන් පැහැර ගනු ලැබුවේ ජන අරගල ව්‍යාපාරයේ උතුරු පළාතේ ක්‍රියාධරයන් ලෙස දේශපාලනයේ නිරතව සිටින අතරතුරය.

එක් පැත්තකින් ලලිත් සහ කුගන් මෙසේ පැහැර ගැනීමට, අතුරුදහන් කිරීමට, වදහිංසාවන්ට බඳුන් කිරීමට හා සාහනය කිරීමට ලක්වූ ලක්ෂ ගණනක් මිනිසුන්ගේම එක් දිගුවකි. අපේ රට තුළ ඉතිහාසයේ වරින් වර බොහෝ මිනිසුන් පැහැර ගනු ලැබීය. මරා දමනු ලැබීය. ලලිත් සහ කුගන් පැහැර ගැනීම උතුරේ පැවැති යුදමය ක්‍රියාවලියේම දිගුවකි. ඔවුන් පැහැරගනු ලැබුවේ යුද්ධයෙන් අනතුරුව ද උතුරේ සමාජය මත මිලිටරි බලය පවත්වාගෙන වත්මන් රාජපක්ෂ පාලනය බව අපි දනිමු. ඔවුන්ව පැහැර ගත්තේ ඒ මිලිටරි බලයට ඔවුන් ජන බලයෙන් අහියෝග කළ නිසා බව ද අපි දනිමු. යුද්ධය ලාංකීය ධනේෂ්වර ජාතිවාදී දේශපාලනයේ ප්‍රතිඵලයක් බව අප කවුරුත් පිළිගන්නා කාරණයයි. විවිධ කාල වකවානුවල දී බලයට පත් ආණ්ඩු, ජාතිවාදී පදනමින් සටන් වැදුණු විවිධ කණ්ඩායම්, ඊට සහයෝගය දුන් දේශපාලන ව්‍යාපාරයන්, විවිධ කලාපීය හා ජාත්‍යන්තර දේශපාලන බලවේගයන් මීට වගකිව යුතු බවට කිසිදු සැකයක් නොපවතී. ඒ අතරම යම් කිසි හෝ දේශපාලන අවබෝධයක් විඥානයක් සහිත ලාංකීය පොදු ජනතාව ද ඇතුළත් අප ද මෙම විනාශයන් වලක්වා ගැනීමේ දී අවශ්‍ය උපරිම මැදිහත්වීම සිදු කරන ලද්දේ දැයි යන පැනය නිරායාශයෙන් ම පැන නගී. එම දේශපාලන හෘද සාක්ෂියේ සලකා බලනු ලබන විට ලලිත් හා කුගන් ද ලාංකීය දේශපාලන ඉතිහාසයේ දේශපාලන වැරදිවලට සිය ජීවිතයෙන් වන්දි ගෙවීමට සිදුවූ පරම්පරාවක, දස දහස් ගණනක් මිනිසුන්ගේ එක් පුරුකක් වශයෙන් හඳුනා ගැනීම නිවැරදි වනු ඇත.

එහෙත් එසේ පැහැර ගැනීමට ලක්වූ, මරා දැමීමට ලක්වූ උතුරේ දහස් ගණන් මිනිසුන්

අතර ලලිත් සහ කුගන්ගේ සුවිශේෂත්වයක් ද ඇත. ඒ විශේෂය සනිටුහන් වනුයේ ඔවුන් කළ දේශපාලනයෙනි. ඉතිහාසයේ දේශපාලන වැරදිවලට වන්දි ගෙවන පරම්පරාවක සාමාජිකයන්ව සිට ඔවුන් කළේ ඒ නිවැරදි නොවූ දේශපාලන ඉතිහාසය යළි නිවැරදි කිරීමේ මාවතක් සොයන දේශපාලන ව්‍යවහාරයකි. දේශපාලනමය හේතූන් නිසා පීඩාවට පත්වූ සමාජයක් අභිමුඛ ඔවුන් කළේ වැරදි නිවැරදි කිරීමේ භාවිතාවක් උදෙසා වන දේශපාලනයකි. එය පැහැදිලිවම පාලක පංතියේත් එහි වත්මන් ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී බොහෝ පාලනයේත් සියලු ජාතිවාදයන්ගේත් දේශපාලනයට එරෙහි දේශපාලනයයි. උතුරේත්, නැගෙනහිරත් දෙමළ ජනතාව මත යුද්ධයෙන් පසුව යුද්ධයම දඩම්මා කොට ගනිමින් පටවා තිබූ පීඩනයට ඔවුන් වඩාත් සංවේදී විය. එමෙන්ම ඒ ප්‍රශ්නයට සැබෑ පිළිතුර ඇත්තේ ජාතිවාදය තුළ හෝ වෙනත් හුදෙකලාවාදයක් තුළ නොව සියලු පීඩිතයන්ගේ ඒකාබද්ධ අරගලය තුළ බවද ඔවුන් තම ව්‍යවහාරයෙන්ම පසක් කොට ගෙන සිටි කාරණයක් විය. ඔවුන් කළේ එවන් දේශපාලනයකි. ලලිත් කොළඹ සිට, සිය රැකියාව අත් හැර පූර්ණ කාලීන දේශපාලන ක්‍රියාධරයෙකු ලෙස උතුරට ගියේ සියලු පීඩිතයන්ගේ ඒකාබද්ධ විමක, සමගියක, එක්සත් අරගලයක පණිවුඩය රැගෙන ය. කුගන් උතුරේ ඉපි ද, ජාතිවාදයේ විනාශකාරීත්වය මත පදනම් වූ ප්‍රශ්නයට සංවේදීව, එහෙත් ප්‍රශ්නයට පිළිතුර ජාතිවාදය නොව ජාත්‍යන්තරවාදයම බව වටහා ගනිමින් වාමාංශික දේශපාලනයට යොමු විය.

ඔවුන් දෙදෙනා එම බිහිසුනු යුගයේ දී යුද්ධයේ බේදවාචකය ගැන ද, එයින් තුවාල වූ හදවත්වල වේදනාව ගැන ද, මුළු සමාජයට සංවේදී කළ සන්නිවේදකයෝ වූහ. එමෙන්ම ඔවුන් දෙදෙනා ඒ විනාශකාරීත්වය ප්‍රතිනිර්මාණය වීම වැළැක්වීමේ නව දේශපාලන පණිවුඩයක් උතුරට රැගෙන ගිය ක්‍රියාකාරීහූ වූහ. පාලක පංතියේ ඉතාමත් ජනප්‍රිය උපක්‍රමය බවට පත් වී තිබෙන්නේ පීඩිත ජනතාව ජාතික ආගමික හා වෙනත් සෑම සියලු සීමාවන්ගෙන්ම අසමගි කිරීමේ දේශපාලනයයි. පීඩිතයන්ගේ සමගිය, ඒකාබද්ධතාවය සඳහා වන අරගලය ඔවුන්ට මාරාන්තික වන ඔවුන් හොඳින්ම හඳුනාගෙන සිටී. ලලිත් සහ කුගන් නිහඩ කිරීමට ඔවුන් තීරණය කළේ ඒ නිසාය. තමන් දරන මතය නිසා මිනිසුන් පැහැර ගැනීමට, අතුරුදහන් කිරීමට, වධහිංසාවන්ට බඳුන්වීමට, ඝාතනයට ලක්වන ඉතිහාසය අවසන් කළ යුතුය. ඒ සඳහාද ශක්තිමත් කිරීමට සිදුවන්නේ ලලිත් සහ කුගන් තෝරාගත් ව්‍යවහාරික දේශපාලනයම හැර අන් යමක් නොවේ. එය නිශ්චිතවම වාමාංශික දේශපාලනයයි. වඩාත් නිවැරදිව කියන්නේ නම් නිර්ධන පංති දේශපාලනයයි. මේ බේදවාචකයට පිළිතුරු සැපයිය හැක්කේ ද ඒ දේශපාලනයටය. මේ විනාශකාරීත්වයට එරෙහිව නිහඩ බව බිඳිය යුතුව ඇත. ඒ සඳහා අප සැමගේ හඬ, අප සැමගේ දෑත් එක් කළ යුතුව ඇත.

- ☛ ඔව් අපි එක්ව හඬ නගමු! මේ විනාශකාරීත්වය අවසන් කරමු!
- ☛ ලලිත් සහ කුගන් වහා හිඳහස් කරනු!
- ☛ පැහැර ගැනීම් - කාතනවලට එරෙහි වෙමු!
- ☛ අතුරුදහන් කළ වූන් ගැන කියලු තොරතුරු වහා හෙළි කරනු!
- ☛ කියලු ජාතිවාදයන්ට එරෙහිව ජීවිතයන්ගේ සමගිය උදෙසා ජීවිතයන්ගේ ඒකාබද්ධ අරගලය මත විශ්වාසය තබමු!

පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය

185/A, එපිටමුල්ල පාර, පිටකෝට්ටේ
2013.12.08
(කරුණාකර කියවා අතින්ග යවන්න)

දෙහිවල, පැරකුම් මාවතේ, අංක 55 බී ලිපිනයේ පදිංචි කාංචන පිරිස් වන මා විසින් කඩවත, ගෝනහේන, සද්ධර්මාතිලකාරාම මාවතේ ස්පෙක්ට්‍රා ඇඩ්වට්සිසිනි මුද්‍රණය කර ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.